

[Justitsministeren]

februar og den 24. juni 1993, og som blev forkastet af alle partier bortset fra Fremskridtspartiet.

Fremskridtspartiet foreslår ændringer i cirkulæret fra februar 1992 om dansk indfødsret. Forslaget indebærer, at det i forhold til i dag bliver langt sværere at opnå dansk indfødsret ved naturalisation.

Sidste torsdag – her taler vi ikke om sidste år, men sidste torsdag – havde vi her i Tinget en drøftelse af en række betingelser for at opnå dansk indfødsret. Jeg har ikke meget at føje til i dag, ud over at jeg ikke kan støtte en generel skærpelse af betingelserne for at opnå dansk indfødsret.

Regeringen kan derfor ikke give sin tilslutning til beslutningsforslaget.

Ole Vagn Christensen (S):

Socialdemokratiet finder, at de gældende regler for opnåelse af dansk statsborgerskab er stramme nok, og jeg skal derfor på Socialdemokratiets vegne, idet jeg henviser til justitsministerens bemærkninger – også om sidste torsdag – afvise forslaget.

John Vinther (KF):

Det er naturligt, og det tror jeg i grunden også at Fremskridtspartiet har forståelse for, at Det Konservative Folkeparti, når vi drøfter disse forhold, tager udgangspunkt i vores eget beslutningsforslag. Det er nu engang dér, vi har nedskrevet de tanker og ideer, vi ønsker gennemført.

Det betyder ingenlunde, at vi afviser Fremskridtspartiets beslutningsforslag. I den udstrækning, der er sammenfald og balance mellem de to beslutningsforslag, kan vi naturligvis tilslutte os, men det øvrige indhold af Fremskridtspartiets beslutningsforslag kan vi som udgangspunkt ikke tilslutte os.

Således har Fremskridtspartiet lagt op til en generel forlængelse af det antal år, en ansøger skal have opholdt sig her i landet, før den pågældende kan blive dansk statsborger. En sådan generel forlængelse finder vi ikke umiddelbart at der er behov for.

I Det Konservative Folkeparti har vi den opfattelse, at det danske statsborgerskab er et blåt stempel. Og blå stempler skal man være varsom med hvem man giver til.

Dansk statsborgerskab skal man kun give til personer, som efter deres ankomst til Danmark har bevist, at de har bestræbt sig på at blive godt integreret i det danske samfund, og som ved deres opførsel har bevist, at de er værdige til at blive danske statsborgere.

Vi er helt enige med Fremskridtspartiet i, at der er for mange af dem, der i dag bliver optaget på lovforslagene, som ikke har gjort sig fortjent til det. Og på det område vil vi meget gerne være med til at stramme reglerne op.

Vi har det udgangspunkt, at det er et naturligt krav at stille til en ansøger om dansk statsborgerskab, at den pågældende ikke efter sin ankomst her til landet har begået kriminalitet. Det kan ikke være rigtigt, at vi ligefrem skal belønne kriminelle med at give dem dansk statsborgerskab.

Allerhelst så vi, at opnåelse af dansk statsborgerskab var betinget af, at den pågældende havde en helt ren straffeattest. Vi har imidlertid erkendt, at som Folketinget er sammensat i dag, vil et sådant forslag ikke kunne finde flertal. Derfor har vi i det beslutningsforslag, vi havde fremsat, alene foreslået en forlængelse af de åremålsgrænser, der i dag er gældende ved kriminalitet. Det betyder med andre ord, at den pågældende kriminelle i en længere år-række, end tilfældet er i dag, ville skulle bevise, at han eller hun kunne føre en kriminalitetsfri tilværelse. Jeg formoder, at det er lignende overvejelser, der har ført til, at Fremskridtspartiet også har ladet sig nøje med at foreslå en forlængelse af disse karenstider.

Vi er i Det Konservative Folkeparti også af den opfattelse, at det er et rimeligt krav at stille til en person, der ønsker dansk statsborgerskab, at den pågældende som altovervejende hovedregel har tilbagebetalt gæld til det offentlige. Det er ikke rimeligt, at man skal have lov til at starte en tilværelse som dansk statsborger med en gæld til det offentlige.

Vi finder det også helt rimeligt, at der sker en opstramning af kravet til en ansøgers dansk kundskaber. Som reglerne er i dag, kræves der jo alene, at den pågældende er i stand til at føre en samtale på dansk. Det kræves ikke, at man også skal kunne læse dansk, ej heller skrive dansk. Vi betragter det som en afgørende forudsætning for en vellykket integration, at man ved hjælp af avislæsning og undervisningsmaterialer er i stand til at sætte sig